

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Episcopo Lincolnien. & Decano de Huntendon.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

concedimus auctoritate presentium facultatem; & dummodo de corde puro, & conscientia bona, & fide non ficta procedat, ut hoc in monasterio sancti Fortunati valeas adimplere, tibi benignius indulgemus. Datum Tuderti, IV. Nonas Octobris.

EPISCOPO LINCOLNIEN.
& Decano de Huntendon.

Veniens ad presentiam nostram *G. Anglicus natione nobis exposuit quod cum olim in adolescentia constitutus mulieri cuidam adhæsisset, quam tamen quidam alius antè cognoverat, de consilio matris suæ factum est ut eadem mulier quendam puerum, quem de alia soluta ipse susceperat, de sacro fonte levaret, ad suspicionem & infamiam utriusque delendam. Deinde verò cum in ejus amore vehementius exarderet, absque consilio amicorum eam clanculò desponsavit. Cumque prolem ex ea procreare non posset, & increpationes à patre suo gravissimas sustineret, quod eam desponsando deliquerat revoluens in animo, ipsa dimissa, causa orationis Hierosolymam est profectus. Verùm cum idem rediens de partibus transmarinis, prolem eam suscepisse de alio invenisset, ei noluit adhærere, sed propter adulterium, quod commississe taliter videbatur, ea omnino dimissa ad longinquam se transferens regionem, & ad Eugubin. tandem veniens civitatem, quandam ibidem cum terra competenti & dote decenti sibi matrimonialiter copulavit, de qua prolem se confessus est suscepisse. Eapropter discretioni vestræ per apostolica scripta mandamus quatenus super his inquiratis diligentius veritatem, & si primam mulierem prædicti viri filium de sacro fonte levasse constiterit antequam eam desponsasset uxorem, vos inter eos divortium appellat, postposita celebrantes, rei processum nobis per literas vestras fideliter exponatis, ut an cum secunda valeat legitime commorari, veritate cognita discernere valeamus. Quod si ambo &c. tu ea frater Episcopo &c. Datum apud civitatem Castellanam, VIII. Idus Octobris.

*NIDROSIEN. ARCHIEPISCOPO.

QVod in dubiis nostro postulas certificari rescripto, ut juxta illud tuæ discretionis arbitrium modereris, fraternitatem tuam dignis in Domino laudibus commendamus. Sanè consuluit nos tua fraternitas, utrum altare, in quo excommunicatus divina celebrare præsumpsit, reconsecrari debeat, & an sit communicandum excommunicato qui quod stare mandato Ecclesiæ juratoriam præstitit cautionem, sed nondum absolutionis beneficium est adeptus. Et si excommunicato communicare aliqui, & qui etiam teneantur. Quæsitum etiam, quæ pœna his fuerit injungenda qui excommunicatis volentes communicant, vel invitati, & quid de Presbyteris sit agendum qui gubernant naves ad pugnam, & pugnant, & his qui alios incitant, sed non pugnant. Ad hæc autem fraternitati tuæ taliter respondemus quod nec altare, in quo excommunicatus celebrat, debet (nisi aliud interveniat) consecrari, nec excommunicato, licet quod stare mandato Ecclesiæ, juramento firmari, communicari debet, donec fuerit per Ecclesiam absolutus. Alioquin post juramentum non esset absolutio necessaria. Vtrum autem si absolutionis beneficium non contemptus religionis, sed articulus necessitatis excluderit, tali vel saltem in morte communicare sit licitum, quia minimè per tuas literas requisisti, ad præsens non duximus respondendum. Nullus autem omnino nominatim excommunicato scienter communicare tenetur, nisi quædam personæ quæ per illud Gregorij Papæ capitulum *Quoniam multos*, specialiter excusantur. Illi autem qui nominatim excommunicatis præsumptuosè participant, præter personas dicto canone denotatas, nisi ab eorum participatione commoniti fortè destiterint, excommunicationis sunt vinculo innodandi. Secus autem si ei communicant scienter qui cum participibus suis est vinculo excommunicationis sententialiter innodatus. Tunc enim & ipsi sententiam excommunicationis incurrent. Quia verò tam sacerdotes qui gubernant naves ad pugnam, quam qui personaliter exercent pugnam conflictu, & hi qui alios incitant ad pugnandum, omnes quidem enormiter peccant, de rigore canonico eos credimus deponen-

Ff

* In Terria
lett. Strigo-
nienfi. mald.
Epist. 381.
Respondetur
illius consulta-
tionibus.

Cap. 30. De sent.
excomm.

Vide etiam cap.
31. cod. tit.

11. q. 3. cap.
Quoniam.

Cap. 5. De pa-
nit.

Epist. 380.
Ve celebret
divortium inter
P. & T. cum
procellerit in-
ter eos cogna-
tio spiritualis.
Cap. 6. De co-
gnat. spirit.
* In Terria Col-
lett. E. Apud
Gregor. C.